

2007–2016

„Každá písnička jednou končí.“

Josef Váňa po Velké pardubické 2008, ale i 2012, 2013 a 2014,
kdy ohlašoval konec své jezdecké kariéry.

Do Velké pardubické 2007 bylo v prvním květnovém termínu přihlášeno 43 koní a 30. srpna pak byli za zvýšené zápisné 45 000 Kč dohlášeni irský Lonesome Day, britský Flight Command a domácí Honor, který předvedl slušný výkon v květnové a zářijové kvalifikaci.

Už v době první uzávěrky přihlášek bylo jasné, že Jack De Traou Land a Ner se Velké pardubické nebudou moci zúčastnit, protože oba byli slepí na jedno oko a podle pravidel u nás běhat nesměli. Josef Váňa sice hlasitě prohlašoval něco o „komisi diletantů“, která jeho koním zakazuje běhat, ale nebylo mu to nic platné. Ner přišel v létě v Meranu o život a nebyl zdaleka jediným z českých stájí. Dalším zajímavým koněm mezi přihlášenými byl Masini, kterému se ale zatím dostihy crosscountry příliš nelíbily, i když se MVDr. Olehla snažil ze všech sil, aby mu ukázal jejich lepší stránku. Masini si už v roce 2005 nevedl příliš dobře v Ceně Vltavy a jeho trenér se rozhodl zůstat zatím u klasických steeplechase. Do Velké pardubické 2007 Masiniho sice přihlásil, ale poslal ho na start červnového Zlatého poháru. Masini běžel velmi špatně a několik dní po dostihu musel být operován při těžké kolice. Vůbec nejlepší kůň stáje Wrba Kolorado do Velké pardubické přihlášen nebyl, pro něho chystal trenér jiné dostihy. Ve Velké pařížské steeplechase na těžké dráze Kolorado nestačil tempu a byl zadržen, ale jeho příprava směřovala k obhajobě vítězství v Gran Premio di Merano. Tam se Kolorado připlel do kolize s padajícím Sleeping Jackem a na předposlední překážce se při doskoku zranil tak, že jeho kariéra skončila. Hastaven, s kterým Čestmír Olehla do Velké pardubické počítal, se zranil na zadní noze, a tak žluto-modré barvy na startu Velké pardubické tentokrát chyběly. Další zranění utrpěli během sezony Aton, Ligreta, Klip, a to nejtěžší, pro koně konečné, Iraklion, který si v srpnové kvalifikaci zlomil nohu na Hadím příkopu. Na tvrdých drahách léta 2007 bylo zraněných koní velmi mnoho.

Irský Star Performance obsadil v dubnu třetí místo v La Touche Cupu v irském Punchestownu, když na 6 800 metrů dlouhé trati po většinu dostihu vedl, ale u nás se nakonec neukázal. Trenér Enda Bolger věřil, že ho může nahradit Lonesome Day, ten ale dostal po posledním startu 11. září do nohy infekci. Bolger koně poslal do stájí svého přítele, aby Lonesome Day mohl chodit v moři, ale závod s časem se nepodařilo vyhrát. Valach se nedokázal uzdravit a na přihlášení jiného koně už bylo pozdě. Nepřijel

ani Flight Command, a tak se ve čtvrtek před dostihem objevila na závodisti pouze trojice ostrovních koní. Žádný z nich neměl nijak výrazné výsledky, pouze Sybellius d'Artaix se zúčastnil cheltenhamského Zlatého poháru. Doběhl v něm daleko poslední čtrnáctý, a přestože architekt Miroslav Petrání tvrdil, že kůň s takovou zkušeností u nás dosud nebyl, jeho šance uspět ve zcela odlišném dostihu to nijak nezvyšovalo. Právě on měl v roce 2007 už jedenáct startů. Začal běhat brzy na jaře před vrcholem britské sezony a neodpočíval ani přes léto. Ivoire de Beaulieu na podzim nestartoval, stejně jako irský Three Mill. U toho bylo snad jedinou výhodou jezdecké obsazení, protože trenér John Carr angažoval Jana Faltejska, který si v zimě vedl poměrně úspěšně na britských závodistiích.

Josef Váňa se na jaře vydal popularizovat překážkové dostihy do Ruska, ale měl tam nebezpečný pád a po něm velké problémy s obratli. V srpnu spadl v Pardubicích z Bejruta, jiný kůň ho kopl ze zadu do krku a přivodil mu zlomeninu druhého krčního obratle. I s límcem ulehčujícím zlomené kosti Váňa ujišťoval, že do Velké pardubické bude v pořádku, ale nakonec nebyl. Uposlechl varování lékařů, že jezdit dostihy s „katovskou“ zlomeninou je opravdu nebezpečné, a Velká pardubická bez Váni se stala ještě frekventovanějším tématem pro sdělovací prostředky, než by byla s Váňou. V sedle Juventuse nahradil otce Josef Váňa mladší. Juventus se narodil v Polsku a běhal u nás v barvách polského majitele, ale měl příliš velká varlata, která mu vadila při skákání, a trenér považoval za nutné koně vykastrovat. Polský majitel o tom nechtěl ani slyšet, ale když byl ochoten koně prodat, Váňa našel kupce, který byl se zákrokem srozuměn. Ing. Rudolf Javořík, zakladatel společnosti CCS, vstoupil do dostihového sportu začátkem devadesátých let. Po prodeji společnosti založil vlastní stáj Javor a koupí Juventuse udělal dobrou investici. Souhlasil i s tím, aby koně ve Velké jel „Pepča“. Váňa starší tvrdil, že syn může i vyhrát, a sedmnáctiletý jezdec si zřejmě rizika dostihu příliš neuvědomoval. Zákulisní spekulace o tom, zda na tak těžký dostih má dostatek zkušeností, mu asi příliš nevadily, ale průběh dostihu ukázal, že na nich něco mohlo být.

Dostih byl tedy tentokrát velmi otevřený, neměl jasného favorita a vyhrát mohlo minimálně pět koní. Každý z nich však měl u svého jména nějaké drobné „ale“. U Juventuse to byla osoba jezdců, u Decent Fellowa stejně jako u Maskula věk. U toho

se navíc objevily pochybnosti o jeho zdravotním stavu a typické zákulisní dohady o tom, zda byl, nebo nebyl na operaci, které ale trenér František Holčák s úsměvem odmítal. Cieszymir startoval v sezoně jen jednou, ale mnohem větším otazníkem byl tentokrát jeho jezdec. Paul Andrew Johnson jezdil úspěšně v Itálii, ale pardubická dráha už mnohokrát ukázala, že se to na ní musí umět tak trochu „po našem“. Sixteen podávala své nejlepší výkony pod Josefem Bartošem, ale ten si celkem pochopitelně vybral do Velké pardubické Decent Fellowa. Ani jeden z Josefů Váňů si s bělkou příliš nerozuměl a Tomáš Hurt svým přístupem v červnové kvalifikaci nepotěšil sázející. K cíli se blížil na jasném třetím místě, ale přestal jezdit, postavil se v třmenech a Sixteen připravil o třetí místo o krk finišující Blizzard. Volný byl Dušan Andrés, a tak Josef Váňa celkem logicky využil jeho služeb. Tipující se nejčastěji přikláněli k možnosti, že Decent Fellow obhájí své vítězství z předchozího roku, Josef Váňa však připouštěl, že se v posledních dnech před dostihem ukazoval z jeho tří koní nejhůř.

V sobotu probleskly zprávy o nevalném zdravotním stavu Honora a kůň byl skutečně odhlášen. Čtrnáct dalších, kteří se v neděli v osm hodin ráno na mrazem zšedlé trávě v padoku představili veterinární komisi, prošlo prohlídkou bez problémů.

Ozdobou pardubických dostihů měla být návštěva britské princezny Anny. Když byla její účast potvrzena, vypukla horečná činnost především na pardubické radnici. Město pozvalo odborníka na protokol z Pražského hradu a ten několik hodin učil všechny, kteří s princeznou mohli přijít do styku, jak se v její přítomnosti chovat, co si obléci a podobně. Celé to působilo poněkud fraškovitě, protože princezna Anna byla sice členem britské královské rodiny, ale až devátá v pořadí v otázce následnictví trůnu, nejednalo se tedy o oficiální státní návštěvu. U ženy, která jezdila nejen překážkové dostihy, ale také soutěže military a v jezdeckých disciplínách byla i olympijskou reprezentantkou, se navíc dalo předpokládat, že bude víceméně normální. O co škrobeněji se chovali hostitelé, o to sympatičtější gesto si po dostihu vůči Její královské výsosti dovolil vítězný jezdec.

Z mrazivého rána se vyloupil sice chladný, ale nádherný podzimní den plný slunce, s oblohou vymetenou a s dalekou viditelností. Vydatný liják doprovázený bouřkou přišel sice už deset dní před startem, ale chladná rána s bohatou rosou způsobila, že

Princezna Anna v doprovodu Livie Klausové a Jiřího Kunáta v padoku před Velkou pardubickou 2007 (Jiří Bělohlav)

dráha už tak rychle nevysychala a zůstala perfektně pružná i bez intenzivního zavlažování. Vzhledem k účasti princezny Anny se očekávala vyšší návštěva a vstupenky k sezení byly úplně vyprodány. Na závodě skutečně přišlo velmi mnoho lidí a jen ti, kteří dorazili brzy dopoledne, se vyhnuli dlouhým frontám před bezpečnostními rámy a prohlídkami osobních věcí. Slavnostní zahájení si nenechali ujít i velmi vysoce postavení politici – kromě ministra zemědělství, který měl zahajování Velké pardubické jaksi v popisu práce, nechyběl ani předseda vlády Mirek Topolánek a předsedové obou komor parlamentu. V sedle koně z chlu-meckého chovu se na dráze objevila Martina Růžičková, aby připomněla, že uplynulo 70 let od vítězství Laťy Brandisové, a další jezdec v šedém dresu s černými podélnými pruhy připomněl, že od smrti kapitána Poplera uplynulo 75 let. Slavnostní projev naštěstí skončily dřív, než začali být nervózní hřebci v obou kladrubských šestispřezích a krátce poté byl odstartován první dostih odpoledne.

Zlatou sponu tříletých přes proutěné překážky na 3 200 metrů vyhrál Life Is Life s Markem Stromským v sedle a získal první trenérský úspěch pro Františka Holčáka. Druhý doběhl Malcolm, třetí Balerína, čtvrtý Germill a pátá bělka Vinnyfy. Jeden z favoritů Priory Bay měl v dostihu ošklivý pád a Josef Bartoš spadl tak nešťastně, že se okamžitě ozvala zraněná ruka, kterou si jezdec zlomil v létě. Náhrada byla oznámena pro následující dva dostihy a Bartoš čekal, jak se bude jeho zranění vyvíjet dál. V Ceně České asociace steeplechase zvítězil čtyřletý Teviot s Radkem Havelkou a trenérem Teviota nebyl nikdo jiný než František Holčák. Druhé místo obsadil po napínavém finiši Dobrodziej, třetí byla Polarkönigin, čtvrtý Chiff a pátá Aljaška. V Ceně Vltavy reprezentoval stáj Wrbna skvělý Baggio v sedle s Janem Faltejsem, a přestože neměl s pardubickými dostihy crosscountry žádné zkušenosti, porazil nadějněho a do Velké pardubické kvalifikovaného Amant Grise. Třetí skončila Marka, čtvrtý Hirsch a pátý Lirain. Zkušeného Juniusze jel v tomto dostihu Paul Andrew Johnson. Sedmatřicetiletý rodák z Chesteru působící v Německu a v Itálii spadl na Francouzském skoku a pro Velkou pardubickou byl nepoužitelný.

Křišťálový pohár Komerční banky byl věnován dámám a vzpomínce na Latu Brandisovou. Před startem dostihu přes proutěné překážky na 4 100 metrů se před tribunami objevilo pět žen ze sedmi, které kdy ve Velké pardubické startovaly. Eva Palyzová se ve svém věku už do sedla neodvážila a přivezlo ji kladrubské šestispřeží, ale Jana Nová, která byla na dostihové dráze její soupeřkou a současnicí, přijela na koni, byť nedokázala úplně ohnout koleno a k nasazení potřebovala stupínek. Ani Renata Charvátová už dostihy nejezdila, naopak Lucie Baluchová a Martina Růžičková by se mezi účastníky Křišťálového poháru zcela jistě ztratily. Chyběla jen Angličanka Charlotte Brewová, provdaná Buddová, kterou se pořadatelům údajně nepodařilo kontaktovat. Ta startovala ve Velké pardubické přesně před třiceti léty. Vítězství v tomto „dámském“ dostihu, nad kterým převzala záštitu místopředsedkyně poslanecké sněmovny Lucie Talmanová, získal Luxus s Markem Stromským a po předchozím úspěchu Čestmíra Olehly se štěstí přiklonilo znovu k Holčákům, konkrétně k Radkovi. Druhá doběhla Playleta, třetí Nergos, čtvrtý Rain Man a pátý Charcarri. Radek Holčák se mohl radovat i po doběhu Memoriálu kapitána Poplera, který pro sebe rozhodla Archea s Radkem Havelkou před Sonodou, Gerniou, Radslavem

a Longarem. Nejdelším a nejlépe obsazeným rámcovým dostihem byla Cena Labe. Před ní už bylo jasné, že obnovená zlomenina vřetenní kosti Josefu Bartošovi ve Velké pardubické startovat nedovolí, a z reproduktorů místního rozhlasu zaznělo konečné rozhodnutí. Vítěz poslední kvalifikace pro Velkou pardubickou šestiletý Moning Let pod Dušanem Andrésem udělal svým suverénním vítězstvím radost Čestmíru Olehlovi a porazil Junga, Hermes Harda, klisnu Shirley a Numero Due, úspěšného především na bratislavské dráze. Jako šestý doběhl Lakreg a dalších devět koní už dráhu nepřešlo. Do početně nijak silně obsazené klasické steeplechase Ceny Paramo ještě nenastoupil britský Chase The Sunset, a tak měl Royal Mougins v sedle s Jaroslavem Myškou snadnou cestu k vítězství. František Holčák mohl slavit třetí vítězství během tohoto odpoledne. Druhý dokončil Fiftynine, třetí Florestano, čtvrtý Gont a pátý Myanmar.

Místo zraněného Josefa Bartoše angažoval trenér Decent Fellowa Josef Váňa Tomáše Hurta a Paula Johnsona na Cieszymirovi nahradil Marek Stromský. Tomu se ten den obzvláště dařilo. Z pěti startů získal dvě vítězství, dvě druhá a jedno čtvrté místo a rozhodně netušil, jak temná mračna se nad jeho účastí ve Velké pardubické začínají stahovat...

Princezna Anna dorazila po prohlídce kladrubského hřebčína do Pardubic právě včas, aby se s první dámou Livií Klausovou a s početným doprovodem mohla vydat do padoku před hlavním dostihem. Cestu davem však oběma dámám kupodivu nerozráželi bodyguardi, diváky před nimi rozháněl předseda představenstva Dostihového spolku architekt Miroslav Petráň. Do padoku se vypravil s pomocí svého asistenta i Peter Gehm, který tentokrát do Pardubic už skutečně přijel. Patnáctým koněm v padoku byl Peruán, tentokrát už ne pod jezdcem, ale pouze pod přikrývkou. Po slavnostní přehlídce se koně vydali ke zkušebnímu skoku a Peruán se v cílové rovince jen těžko smířoval s tím, že nemůže s nimi.

Těsně před startem měl navzdory všem úvahám o nezkušenosti Josefa Váni mladšího trochu překvapivě nejnižší kurz Juventus, další dvojici favoritů tvořili Decent Fellow a Maskul a hned za nimi následovala na sázkovém žebříčku Sixteen. Ostrovní účastníci patřili podle sázkových kurzů do středu pole, nejlepší vyhlídky z nich měl mít Ivoire de Beaulieu.

Odstartováno bylo krátce poté, co dali rozhodčí startérce Ing. Soně Froňkové pokyn, a celé pole vyrazilo k první překážce

pohromadě. Už na druhém živém plotu vykryštovala špička ve složení Maskul a Cieszymir a v zatáčce před Malým vodním příkopem se za nimi srovnali Juventus, Decent Fellow a Three Mill. Zeerow na vodním příkopu špatně odskočil, zadníma nohama zčeřil hladinu, ale pokračoval. Při nájezdu na Taxisův příkop se tentokrát jezdci nerozdělili do vějíře a celé pole natlačené k sobě se za vedení Maskula řítilo na střed překážky. To, co se potom odehrálo, bylo dílem snad jen dvou sekund. Maskul začal několik cvalových skoků před živým plotem brzdit, a přestože se ho Jaroslav Myška snažil udržet v tempu a v rovném směru, kůň vybočil doleva. Tam najížděl Decent Fellow, ale byl dostatečně daleko a skočil bez problémů jako první. Za Maskulem však cválal Cieszymir, byť to podle pokynů trenérů mělo být právě obráceně, protože o Maskulovi se vědělo, že není stoprocentní skokan. Maskul skočil z místa, ale z velmi pomalého tempa šikmo doleva, čímž Cieszymira úplně zabrzdil. Maskul dolétl až na hranu příkopu, ale Cieszymir, který prorazil živý plot, dopadl prudce do břehu a Marek Stromský byl vymršten mezi nohy padajícího Maskula. Vpravo od tohoto klubka skákal Juventus a Josef Váňa mladší tu vaseděl první z mnoha ryzákových zaváhání, i když měl v jednom okamžiku pravou nohu na levém boku koně. Vlevo od Juventuse

skočil Three Mill a vpravo Sixteen a Ivoire de Beaulieu. Ti měli místa relativně dost, ale další koně skákali téměř do místa Maskulova pádu. Ascot, Polárník, Brambusch, Eliška Přemyslovna a Zeerow se vstávajícímu Cieszymirovi a ležícímu Maskulovi vyhnuli jen o vlásek, přičemž Brambusch se za skokem srazil s Polárníkem, ale oba pokračovali. Velké problémy při doskoku měl Sybellius d'Artaix a také Harry The Beaver, ale jejich jezdci se udrželi v sedle. Maskul utekl, ale Cieszymir se za ostatními koňmi už rozběhnout nemohl. Při pádu do břehu příkopu si zlomil vřetenní kost a musel být utracen.

Přes Irskou lavici převedli pole Ivoire de Beaulieu a Zeerow, ale vzápětí se do čela prodrál Decent Fellow a zůstal tam po většinu dostihu. Kolem lesíka cválali na čtvrtém a pátém místě Polárník a Sixteen, všichni přešli dobře, i když ne zcela čistě Francouzský skok a v sevřeném poli s minimálními rozeztupy se blížili k Malým zahrádkám. Ani Maskul bez jezdce, ani ostrovní koně, pro které tento dvojskok bývá kamenem úrazu, tentokrát nezaváhali. Po desáté překážce všichni jezdci zpomalili a úsek přes „náměstí“ absolvovali v odpočinkovém tempu, snad aby příliš nepoplašili malé hejno havranů, kteří se tento podzim objevili v Pardubicích dřív než obvykle. Na Prodlouženém

Pole míří od Taxisova příkopu k Irské lavici v roce 2007, už bez favoritů Maskula a Cieszymira. (Jiří Bělohlav)

Taxisově příkopu přišlo další zaváhání Juventuse, ale i tentokrát zůstal Josef Váňa v sedle, byť se Juventus propadl téměř až k poslednímu Harry The Beaverovi. Vedl stále Decent Fellow a za ním cválali s minimálními rozestupy a v neustále se měnícím pořadí Zeerow, Brambusch, Polárník, Sixteen, Eliška Přemyslovna a Ascot. Potom následovali Three Mill a Sybellius d'Artaix a nakonec Harry The Beaver a Juventus. Ten neměl ideální průběh dostihu a bylo znát, že jeho mladý jezdec nemá Velkou pardubickou tak úplně přečtenou. Zeerow a Sixteen nerespektovali dostatečně pevný Poplerův skok, ale obešlo se to beze ztrát. Vzápětí ochroml Brambusch, Radek Havelka s ním vybočil doprava, aby zraněný kůň už nemusel skákat Drop, a trochu přitom poškodil Harry The Beavera. V polovině dostihu se za vedoucího Decent Fellowa propracovaly Sixteen a Eliška Přemyslovna, Juventus se dotáhl mezi ostatní koně, a naopak Zeerow pomalu opouštěl špici. Velký vodní příkop znamenal konec irských nadějí. Three Mill skočil nečistě, Jan Faltejsek vypadl ze sedla a ani svoji třetí Velkou pardubickou nedokončil. V oranici za Velkými zahrádkami vzadu osaměli Ascot a Sybellius d'Artaix, protože Harry The Beaver se dostal až na čtvrté místo a také Juventuse tlačil

Váňa junior dopředu. Na živý plot u hangáru najížděl jako první Decent Fellow, za ním Sixteen, pak Eliška Přemyslovna a zbytek pole v jedné skupině. Na konci už nestačil Zeerow a také Harry The Beaver se propadl zpět na předposlední pozici. Dvacátá šestá překážka znamenala další chybu pro Juventuse a Josefa Váňu, ale i tentokrát to skončilo dobře. V oranici před Havlovým skokem se i hlavní skupinka začala trhat, jednotliví koně cválali za sebou a na travnatou dráhu zatočili v pořadí Decent Fellow, Sixteen, Eliška Přemyslovna, Polárník, Ivoire de Beaulieu, Juventus, Ascot, Sybellius d'Artaix, Harry The Beaver a Zeerow. Toto pořadí se až do cíle příliš nezměnilo. V posledním oblouku byl zadržen pro zranění Polárník a Dušan Andrés pobídl Sixteen k útoku na dosud vedoucího Decent Fellowa. Ryzák a bělka skočili poslední překážku současně, ale za ní se ukázalo, jak rozdílně si oba koně vedou ve finiši. Decent Fellow i Sixteen cválali svým tempem, bez viditelného úsilí, ale přesto měla Sixteen během několika desítek metrů rozhodující náskok a Dušan Andrés mohl daleko před cílem zdravit diváky.

Decent Fellow na druhém místě, to překvapení nebylo, Eliška Přemyslovna na třetím ano, a velké. Čtvrtý doběhl Ivoire

Eliška Přemyslovna (P. Kašný), Sixteen (D. Andrés) a Polárník (P. Složil) na kamenné zdi v roce 2007 (Jiří Bělohlav)

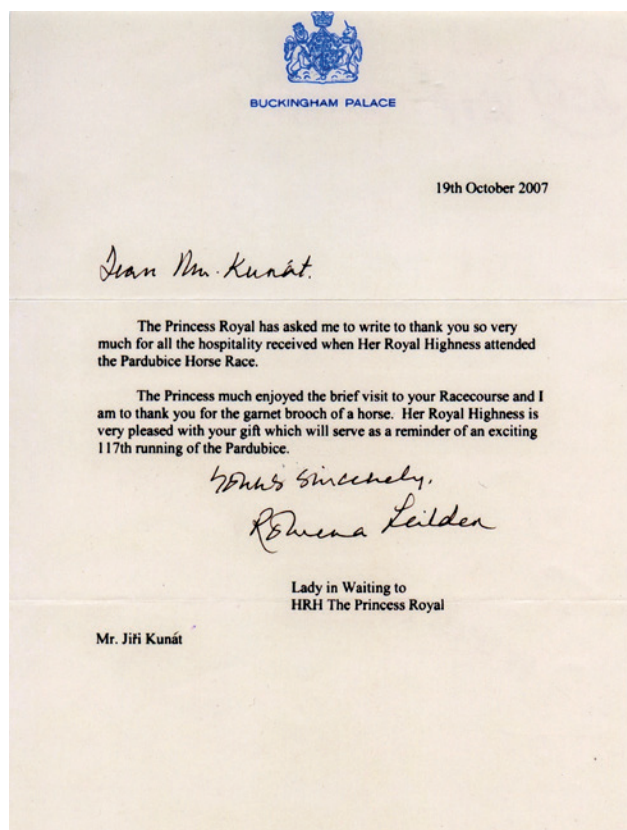
Zleva Harry The Beaver (P. Horčíčka), Sybellius d'Artaix (K. Whelan) a Polárník (P. Složil) překonávají Velký anglický skok v roce 2007. (Luboš Jeníček)

de Beaulieu, pátý Juventus, šestý Ascot, sedmý byl nakonec Harry The Beaver, osmý Sybellius d'Artaix a devátý Zeerow.

Trenér šestého Ascota Jozef Piruch se pokusil vylepšit umístění svého koně protestem proti čtvrtému v cíli, ale rozhodčí byli vůči jezdcovi Keithu Merecerovi, který s koněm opustil určený prostor ještě před pokynem dostihového tajemníka, benevolentní a protest zamítli. Vyhlášení vítězů se tedy zdrželo, ale nakonec mohla princezna Anna, stále v doprovodu Livie Klausové, předstoupit a pográtulovat nejlepším. Dušan Andrés bez zaváhání políbil princezně ruku a odstartoval tak debaty o tom, zda porušil protokol. Pokud ho snad porušil, jemu to očividně nevadilo vůbec a zdálo se, že princezně Anně také ne. Rozhodně tím nezpůsobil mezinárodní skandál nebo roztržku.

Kromě Cieszymira čekal smutný konec také zraněného Polárníka. Když se k němu veterináři, kteří se zabývali Cieszymirem, dostali, kůň kulhal na dvě nohy a po ošetření putoval na veterinární kliniku do Brna. Zranění však bylo tak vážné, že i Polárník musel být v úterý po dostihu utracen.

Jaroslav Myška si po dostihu před televizními kamerami roztrpčeně stěžoval, že žádný z jezdců při nájezdu na Taxisův příkop nechtěl udávat tempo, a mediální hvězdou se stal Marek

Poděkování Dostihovému spolků Pardubice za péči a pozornost, které se dostalo princezně Anně při její návštěvě Velké pardubické v roce 2007. (archiv autora)

